

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

25 maart 2022: toewijding
van Rusland aan het Onbevlekt Hart
van Maria

De Kerk en de sociale en politieke
ontwikkelingen (deel 4)

Oorlog in Oekraïne: enkele katholieke
perspectieven

Toewijding aan de Immaculata

Wij zijn de jeugd van God

De H. Wolbodo

Moeder van God, Gij die ook onze Moeder zijt,
aan U vertrouwen wij onszelf toe en wijden wij
plechtig de Kerk, alle mensen en vooral ook
Rusland en Oekraïne toe aan uw Onbevleete Hart.

Uit de officiële tekst van de Toewijding aan het Onbevleete Hart van Maria

25 maart 2022: toewijding van Rusland aan het Onbevlekt Hart van Maria

“want voor God is niets onmogelijk” (Lc 1, 37)

E.H. Louis Bochkoltz

Waarom nu?

Waarom wijdt de Heilige Vader, in vereniging met de bisschoppen van de hele wereld, 105 jaar na de verschijningen in Fatima en 93 jaar nadat zuster Lucia in 1929 de bevestiging van de boodschap van Onze Lieve Vrouw ontving, Rusland uitdrukkelijk toe aan het Onbevlekt Hart van Maria?

De oorlog is de reden. En de oorlog is een kwaad. Maar God schrijft recht op kromme lijnen en uit iets slecht kan Hij iets goed trekken.

Deze gebeurtenis waarop wij gewacht hebben en waarvoor wij zoveel gebeden hebben, leek onmogelijk, vooral onder het pontificaat van de zo progressieve Paus Franciscus. En toch heeft Paus Franciscus op vrijdag 25 maart, op het feest van Maria Boodschap, "de gehele mensheid, en in het bijzonder Rusland en Oekraïne plechtig toegewijd" aan het Onbevlekt Hart van Maria. "Want voor God is niets onmogelijk". (Lc 1,37)

Het ging allemaal heel snel

Het recent Russisch-Oekraïens conflict dateert van 2014 met de oorlog in de Donbas, maar het nam op 24 februari 2022 een nieuwe wending met de militaire campagne die werd ontketend op bevel van de Russische president Vladimir Poetin om Oekraïne van "nazi-invloeden te zuiveren". Een nieuwe fase in de oorlog brak aan.

Enkele dagen later, op Aswoensdag (2 april), hebben de Oekraïense katholieke bisschoppen aan de Paus gevraagd om Rusland aan het Onbevlekt Hart toe te wijden, zoals Onze Lieve Vrouw het in Fatima gevraagd had.

Op dinsdag 15 maart kondigde het Vaticaan aan dat de Paus tien dagen later Rusland en Oekraïne zou toewijden aan het Onbevlekt Hart van Maria,

maar zou hij het eindelijk doen in vereniging met de bisschoppen van de wereld?

Op vrijdag 18 maart zei Matteo Bruni, directeur van de persdienst van de Heilige Stoel: "Paus Franciscus heeft de bisschoppen van de hele wereld en hun priesters uitgenodigd om samen met hem te bidden voor vrede en om Rusland en Oekraïne toe te wijden en toe te vertrouwen aan het Onbevlekt Hart van Maria."

De medewerking van de bisschoppen van de hele wereld was spectaculair en dat was ook onverwacht. In België hebben alle bisschoppen de oproep van de Paus beantwoord. Er was een plechtigheid in Koekelberg door Kardinaal de Kesel, in Antwerpen door Mgr. Bonny en in Luik door Mgr. Delville. In Frankrijk en ook in de Verenigde Staten hebben bijna alle bisschoppen meegewerkt. De Raad van Europese Bisschoppenconferenties (CCEE) en de Commissie van de Bisschoppenconferenties van de Europese Gemeenschap (COMECE) hebben gehoor gegeven aan de oproep van de Paus. De bisschoppen van de Filippijnen, van Latijns Amerika en de Caraïben, van Afrika en van Australië ook! Alle bisschoppen van de wereld!

Het Vaticaan heeft de tekst van de Akte van Toewijding aan het Onbevlekt Hart van Maria op 25 maart in 35 talen gepubliceerd.

Meningsverschillen

Sommige puristen zullen zeker de uit Rome afkomstige tekst bekritisieren: Fatima wordt niet genoemd; in de tekst van de Toewijding zelf worden naast Rusland ook "de mensheid" en "Oekraïne" genoemd; er wordt niet vermeld dat het om een akte van eerherstel gaat; de "eerherstellende communie van de vijf eerste zaterdagen van de maand" wordt niet genoemd evenmin als de bekering van Rusland...

Toewijding van Rusland en Oekraïne aan het Onbevleete Hart van Maria in de Hemelstraat op 25 maart 2022

Maar deze kwesties lijken ondergeschikt. Moeten we vooral niet onthouden dat de hele wereld een Paus gezien en gehoord heeft die Rusland bij naam genoemd en plechtig aan het Onbevleete Hart heeft toegewijd? Tijdens de 8 Akten van Toewijding onder hun pontificaat hebben de Pausen Pius XII, Paulus VI en Johannes Paulus II Rusland nooit als natie genoemd en zij hebben de Akte van Toewijding nooit plechtig samen met de bisschoppen van de hele wereld gedaan.

Anderzijds wilden sommigen de Akte van Paus Franciscus minimaliseren door te zeggen dat het slechts de hernieuwing van de toewijding was, die reeds door zijn voorgangers was gebeurd. Of dat het verzoek van de Paus aan de bisschoppen van de hele wereld in de eerste plaats een kwestie van “synodaliteit” is. En tenslotte dat, hoewel het heel mooi is om zich in moeilijke tijden tot onze Hemelse Moeder te wenden, het belang van Fatima niet moet worden overdreven.

Paus Franciscus

Maar wat we zagen, was dat de Paus zich richtte tot Onze Lieve Vrouw van Fatima, voor haar beeltenis. Hij sprak over eetherstel, plechtigheid en Rusland.

Ja, Paus Franciscus, de Paus van *Amoris Laetitia*, de exhortatie over het gezin die openlijk door kardinalen in twijfel is getrokken. De Paus van de Pachamamas, afgodsbeelden uit het Amazonegebied die het Vaticaan zijn binnengebracht. De Paus van Traditionis Custodes, een document dat het gebruik van traditionele liturgische boeken aan banden legt onder het voorwendsel van de eenheid van de Kerk, maar vooral uit vrees dat de uitdrukking van het katholiek geloof door middel van de traditionele liturgie een te zichtbare veroordeling inhoudt van de nieuwe uitdrukking van het geloof sinds het Tweede Vaticaans Concilie en haar nieuwe liturgie.

Maar Paus Franciscus is in de eerste plaats het hoofd van de Heilige Katholieke Kerk. En “de poorten van de hel zullen de Kerk niet overweldigen”. (Mt 16, 18).

Russische reactie

Sommige Russen lijken het belang van deze toewijding goed begrepen te hebben. De altijd goed geïnformeerde “Blog van Jeanne Smits”¹ verwijst naar een zeer leerrijk artikel van de Pool Rekas, dat op de avond van 25 maart op de Engelse versie van Katehon² gepubliceerd werd. De website Katehon is van Konstantin Valeriévich Malofeev, een conservatieve Russische oligarch, die aan het hoofd staat van Tsargrad³ en die dichtbij president Vladimir Poetin staat (er wordt zelfs gezegd dat de twee mannen dezelfde biechtvader hebben).

Rekas verheugt zich eerst over het feit dat de oorlog Rusland en het Westen helemaal van elkaar scheidt nu Rusland bevrijd is van fastfoodrestaurants, Facebook-propaganda en Westerse inflatie. Daarna vraagt Rekas zich af hoe het zit met een “Fatima-kruistocht”. Hij legt uit:

Dat het hier om een echte beschavingsoorlog gaat, blijkt ook uit de houding van het Vaticaan. Het besluit van Paus Franciscus om Rusland aan het Onbevleete Hart van Maria toe te wijden (wat sommige traditionalistische katholieken zeker blij zal maken) - is een politiek statement van groot belang en het is zelfs heel nadelig. Het wordt door orthodoxe christenen gezien als een goedkeuring van de nieuwe versie van de Vierde Kruistocht⁴,

met Moskou in de rol van Constantinopel, dat door Westerse antikruisvaarders is veroverd. Voor elke orthodox ziet het er als volgt uit: de bisschop van Rome (die zelf zijn titel van patriarch van het Westen heeft verworpen) wijdt een gebied buiten zijn canonieke jurisdictie aan een dogma dat niet door de Oecumenische Raad is afgekondigd. Politiek gezien is deze oproep voor de orthodoxen de volgende: “Zorg ervoor dat Rusland Rooms-Katholiek wordt, ik zeg u! Wat enigszins grappig is, is dat de eventuele invasie van Rusland niet onder de vlag van de markiezen van Montferrat⁵ zal plaatsvinden, maar rechtstreeks door het globalistische Nieuw-Venetië⁶, dat openlijk optreedt, zelfs zonder de Rooms-Katholieke staf. Om duidelijk te zijn, ziet het er als volgt in het Oosten uit: de Kerk van Rome sluit zich aan bij de NAVO en McDonalds.

Hieruit blijkt dat een groep van conservatieve Russisch-orthodoxen de Katholieke Kerk op de voet volgt en twee zaken met elkaar verwacht: een bekering tot de Kerk van Rome (wat de Akte van Toewijding impliceert) en het aanvaarden van de perversies van het Westen.

Alles ligt in de handen van de Maagd Maria

Beste gelovigen, laten we niet in clichés vervallen. Noch die van de media die de goede Europeanen tegen de slechte Russen uitspeelt. Noch die van de Russen, de laatste verdedigers van de cultuur tegen de decadentie van het Westen. Het kwaad is de zonde. En de oplossing is de bekering.

Als we ons verheugen over de toewijding van

Rusland aan het Onbevlekt Hart van Maria, dan weten we ook dat Rusland haar communistische dwalingen sinds de verschijningen van 1917 over de hele wereld heeft verspreid. Paradoxaal genoeg is het in 2022, op het moment van deze toewijding, het Westen dat het meest getekend lijkt te zijn door atheïsme en zedelijk verval.

Maar “voor God is niets onmogelijk”. Deze toewijding is zeker geen “tovermiddel”. Ze zou voor ieder van ons en voor alle volkeren een oproep moeten zijn om, met de hulp van Maria, naar God terug te keren.

Alvorens de vreugde van Pasen te bereiken, heeft Onze Heer Jezus Christus geleden en de Kruisdood ondergaan, “een schandaal voor de Joden en een dwaasheid voor de heidenen” (1 Kor. 1, 23). Maar Maria was er, zij stond daar. Terwijl iedereen radeloos was, geloofde zij, in het diepst van haar hart. Zij geloofde dat Jezus heer en meester was over leven en dood.

En diezelfde Jezus, had van op het Kruis net gezegd: “Zoon, ziehier uw moeder”.

VOETNOTEN

¹ <https://leblogdejeannesmits.blogspot.com/>

² <https://katehon.com/en/article/mongols-october-ukraine-katehonic-position-present-war>

³ Tsargrad TV is een Russische televisiezender.

⁴ De Vierde Kruistocht (1202-1204) werd oorspronkelijk gestart om het door moslims gecontroleerde Jeruzalem te heroveren door middel van een invasie door Egypte. In plaats daarvan veroverden de kruisvaarders van West-Europa de christelijke (oosters-orthodoxe) stad Constantinopel, de hoofdstad van het Byzantijnse Rijk, in april 1204. Dit wordt gezien als een van de laatste gebeurtenissen in het Oosters Schisma tussen de oosters-orthodoxe kerken en de Rooms-Katholieke Kerk.

⁵ De Vierde Kruistocht, op initiatief van Paus Innocentius III, stond onder andere onder leiding van Bonifatius van Montferrat.

⁶ De Kruistocht werd door het Venetiaanse staatshoofd volledig voor economische en politieke doeleinden benut.

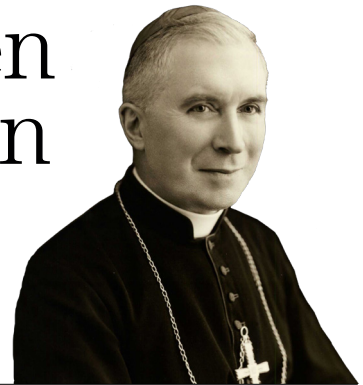

De Kerk en de sociale en politieke ontwikkelingen (deel 4)

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de negende brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

De aanwezigheid van de Europese maatschappij

En zo komen we tot een tweede obstakel voor een gezonde en normale sociale evolutie: de aanwezigheid van een Europese maatschappij zonder christelijke geest.

Wij bedoelen hiermee niet dat alle Europeanen geen christelijke geest zouden hebben noch dat de Europese maatschappij wat betreft de regering en de administratie geen heilzaam effect zou hebben. Dat zou een kennelijke onnauwkeurigheid zijn. Wij moeten naar waarheid enkele resultaten van deze aanwezigheid opsommen, want de Europeanen kunnen en moeten ook bijdragen tot het bereiken van een gelukkig sociaal leven:

- De vrijheid van verkeer en van arbeid,
- De veiligheid van personen en goederen,
- Het geleidelijke verdwijnen van de grote epidemieën en alles wat de gezondheidsdienst bijbrengt,

- Het onderwijs, hoewel onaangepast en atheïstisch, dat zorgt voor enkele vaardigheden voor een beter sociaal leven,

- Het aanleggen van een moderne infrastructuur, wegen, spoorwegen, havens ..., met een zekere ontginning van de rijkdommen van het land.

Een geheel van levensomstandigheden die een zekere vooruitgang zijn tegenover deze van vroeger.

Maar men moet toegeven dat deze aanwezigheid een mislukking dreigt te worden ondanks de onvergelykelijke toewijding van bepaalde personen zoals ambtenaren, dokters, onderwijzers ... en wel om volgende reden: deze maatschappij gelooft niet in haar eigen beschaving. Wij willen hiermee zeggen dat, om aan de Afrikaanse bevolking de rijkdommen te bezorgen waardoor de Europese

en Franse beschaving de bovenhand gehaald heeft op de traditionele Afrikaanse beschavingen, de Europeanen, als vertegenwoordigers en verantwoordelijken van deze beschaving, de redenen voor deze superioriteit hadden moeten nagaan.

Zij hadden moeten begrijpen dat deze superioriteit minder komt van het niveau van hun technische capaciteiten dan van de waarde van de christelijke principes, het fundament van de beschaving. Men moet spijtig genoeg vaststellen dat de verantwoordelijken voor deze Europese aanwezigheid in meerderheid deze analyse en deze terugkeer naar de bronnen geweigerd hebben. Zij zijn bang om hun geschiedenis te herzien.

Bijgevolg heeft de Europese beschaving zich beroofd van haar meest kostbare eretitel tegenover en in de ogen van deze volkeren die zij op tafel gelegd had. De eretitel van boodschapper van een betere beschaving want een beschaving, die zich meer bewust is van en respectvoller is voor de menselijke waardigheid, ontvangen van God, met alles wat dat inhoudt inzake godsdienstige, morele, sociale, economische en politieke opvoeding.

Alles hangt samen. Het is onmogelijk te denken een politiek te kunnen invoeren die nog uitgaat van enkele principes van het christelijk recht, van een economie en een sociologie gebaseerd op de vooronderstellingen van de christelijke samenleving, en terzelfdertijd aan deze christelijke principes te verzaken.

Onze ontwikkelde Afrikaanse jeugd heeft geen gebrek aan intelligentie en aanpassingsvermogen, maar zij voelt heel erg het gebrek aan een familie. En vooral op het platteland, lijdt zij onder het feit te leven in een gezin dat haar geen voldoening schenkt. Zij voelt zich gekweld door

de onmogelijkheid om te sparen omwille van het stamgebruik. Zij is niet in staat te weerstaan aan de druk van de clan, van de stam. Zij ervaart de nood aan een religieuze en morele opvoeding, die op dezelfde hoogte staat van haar intellectueel niveau. Deze opvoeding die onze jonge Afrikanen verlangen en bij de missionarissen zoeken, heeft men hen onthouden onder duizend voorwendselen: respect voor het stamgebruik, de vrijzinnige wetgeving.

De handel heeft geprobeerd om behoeften te creëren. In de mate dat deze een verbetering van het sociale leven teweegbrengen, is dit een gelukkige vaststelling. Maar deze behoeften hebben ook het verlangen naar geld opgewekt en, op enkele zeldzame uitzonderingen na, is dit geld te vinden in het openbaar ambt of in de handel. Het onderwijs, de noodzakelijke voorwaarde om werk te hebben, is dus ook het voorwerp geworden van een veralgemeend verlangen. En het gevolg was de emigratie van het platteland naar de steden, waar men makkelijker dit onderwijs vindt en waar men werk vindt. Maar, tegenwoordig, brengt het onderwijs niet langer op, want de plaatsen zijn schaarser dan de vraag en het aantal ontevreden, het aantal werklozen stijgt regelmatig.

Het lijkt alsof men uit het oog verloren heeft dat een samenleving niet alleen kan bestaan uit ambtenaren en handelaars, maar dat de basis ervan op de eerste plaats de landbouw is en dan de industrie. Had men niet de landbouwer, de grondeigenaar, moeten vormen, hem de liefde voor het werk op het land en voor de eigendom moeten geven, hem degelijk onderwijs en een serieuze opvoeding moeten geven. De landbouwer gelukkiger en welgestelder maken, dat is de basis van de economie.

Maar daarvoor moet men hem bevrijden van de belemmeringen van het volksgebruik, die het grootste deel van zijn tijd innemen, de monogame familie aanmoedigen, de vrouw opleiden en vrijmaken, een familie stichten die naam waardig, die kan leven van zijn landerijen, zijn goederen kan vererven, enzovoorts.

Dan zal er een vereniging van families komen in gemeenschappen waar de landbouwers hun gemeenschappelijke belangen zullen leren behartigen en hun plaats voor de eredienst, hun school, hun gemeenschapshuis, hun communicatiemiddelen, hun dispensarium, enz. zullen oprichten. Alles wat kan gedaan worden voor de godsdienstige, intellectuele, morele en economische ontwikkeling van de landbouwer is van levensbelang voor de toekomst van de maatschappij.

Doopsel van Amarachi Faustina in de Sint-Amanduskapel te Gent.

Het is duidelijk dat deze veranderingen in de maatschappij maar valabel kunnen zijn als zij als fundament dezelfde religieuze principes hebben die de basis vormen van elke echt beschaafde maatschappij.

Wat er ook zij van deze vaststellingen, die iedereen die op Afrikaanse grond leeft, of hij er geboren is of niet, bekend zijn, Wij zijn ervan overtuigd dat in de Afrikaanse volkeren een fundamentele wijsheid schuilt en een verlangen naar een gezonde evolutie die de gist moet zijn van een samenleving georganiseerd op basis van de goddelijke wet. Onze jonge christelijke gezinnen, onze Afrikaanse studenten moeten ten allen prijze de echte principes van de christelijke sociologie bestuderen en er zich door laten inspireren om te handelen op vergaderingen en congressen en om er de toepassing van te vragen aan hun verkozenen.

Zij moeten er belang aan hechten het stamgebruik in die mate te laten evolueren om aan de echtgenote en de moeder de waardigheid te geven die toekomt aan een mens die vrij is en zich bewust van zijn plichten, om de polygamie, die intelligente schepselen met voor God gelijke rechten onwaardig is, terug te dringen.

Zij moeten hun best doen om via landelijke

Stichter aan het woord

syndicale verenigingen de toestand van de landbouwer te verbeteren.

Zij moeten ijveren voor de oprichting van landelijke vakscholen.

Zij moeten met aandrang vragen dat het godsdienstonderwijs zou gegeven worden binnen de schooluren.

Zij moeten centra voor sociaal onderwijs voor vrouwen en jonge meisjes stichten in de steden en op het platteland ten einde aan de gezinnen een grotere morele en menselijke waarde te geven.

Zij moeten de culturele centra bezoeken die bedoeld zijn om hun een echte intellectuele, morele

en religieuze cultuur bij te brengen, wat hen geschikter zal maken om hun plichten te vervullen in het gezin en de burgerlijke maatschappij.

Zij moeten de oprichting van regionale verenigingen aanmoedigen, waar de leden zullen leren de algemene, sociale en professionele belangen te behartigen.

Zij moeten alles in het werk stellen om onenigheid en politieke twisten te vermijden en zich inspannen om eenheid na te streven die een gunstige en stabiele politieke situatie toelaat.

Mogen onze jonge christenen, geïnspireerd door de naastenliefde van Onze Heer, het voorbeeld geven van opbouwende initiatieven tegenover zij die enkel haat en tweedracht zoeken. Indien deze generatie van jonge katholieken niet tegen haar taak zou zijn opgewassen, dan kunnen wij twijfelen aan een gelukkige toekomst voor onze geliefde Afrikaanse volkeren.

De verenigingen van de *Action Catholique* zullen aan de elite van onze katholieken de helderheid, de kracht en de fierheid geven om deze zo zware taak te ondernemen.

Hoewel deze oproep zich in het bijzonder tot de Afrikaanse katholieken richt, doet zij ook een beroep op de Europese katholieken, die zich bewust moeten zijn van hun christelijke verantwoordelijkheid. Mogen zij de dringende noodzaak inzien om de rangen van de *Action Catholique* te verwoegen om in staat te zijn de kracht van het Evangelie, in al haar felheid, in hun eigen milieu door te geven.

Wij richten ons tot alle mensen van goede wil, Afrikaanse en Europese, die de sociale vooruitgang in vrede nastreven, tot al diegenen die politieke verantwoordelijkheid dragen, opdat zij de zelfzuchtigheden zouden doen ophouden en opdat zij oprecht en broederlijk zouden samenwerken in de zoektocht naar het geluk van iedereen.

Zou het echt onmogelijk zijn voor ons Senegal om de voorpost te vormen van geslaagde initiatieven op sociaal en politiek gebied, die, geïnspireerd door de goddelijke principes, aan alle Senegalezen, oorspronkelijke of inwijkelingen, van elke stand, arm of rijk, plattelandsbewoners of stedelingen, de weldaden te brengen die zij terecht mogen verwachten van een geciviliseerde samenleving?

Wij vragen de Heer en de H. Maagd Maria de genade om de harten van onze geliefde Senegalezen het idee van de ware vrijheid, de liefde voor de rechtvaardigheid en het waarlijk goede, dat Zij komen brengen zijn aan alle mensen van goede wil, te schenken, opdat zij in vrede zouden leven.

Dakar, Vasten 1955.

HET KATHOLIEK VLAAMS HOOGSTUDENTENVERBOND VAN GENT
PRESENTEERT DE FILMPREMIÈRE VAN

MARCEL LEFEBVRE

BISSCHOP IN DE STORM

DINSDAG 26 APRIL, 20:00
FILMZAAL CAMPUS AULA, GENT

E.H. De Bruyn wordt priester gewijd

Zaitzkofen

Priesterseminar Herz-Jesu, 84069 Schierling (DE)

PRIESTERWIJDING: ZATERDAG 2 JULI OM 9 U.

Maaltijd mogelijk ter plaatse

Vervoer en organisatie: zie fsspx.be/nl voor aanmelding,
of schrijf naar hemelstraat.info@fsspx.be voor meer info

EERSTE MIS: ZONDAG 3 JULI OM 8 U.

Iedereen is uitgenodigd voor de maaltijd nadien

Eremis in de Hemelstraat te Antwerpen

ZATERDAG 9 JULI 2022 OM 10 U.

aansluitend feestmaaltijd bij »Horta« om 13.30 u.
(Hopland 2, 2000 Antwerpen)

Aanmeldingen tot 24 juni via aanmelding@eremisjandeb Bruyn.be

H. Missen

Brussel zo 10/07, 10.30

Gent zo 17/07, 10.00

Leiden za 23/07, 9.00

Quiévrain za 16/07, 8.00

Gerwen vr 22/07, 19.00

Utrecht zo 24/07, 10.30

Oorlog in Oekraïne: enkele katholieke perspectieven

Bron: fsspx.news (21 maart 2021)

De Russisch-Oekraïense oorlog is beladen met godsdienstige connotaties. Het conflict wordt voorgesteld als een confrontatie tussen twee wereldbeelden: dat van het “Westen” met zijn “Mensenrechten zonder God” enerzijds en van de “morele rechtschapenheid” van de Russische orthodoxie anderzijds.

Maar wat is daar echt van aan? Het conflict in Oekraïne is vóór alles een botsing tussen twee geopolitieke actoren, de NAVO en Rusland. De val van de Berlijnse Muur en de Sovjet-Unie werd gevolgd door drie decennia Anglo-Amerikaanse hegemonie, een gevolg van Russische zwakte.

Het lijkt er vandaag op dat het Russische bewind, eerst met het conflict in Syrië, en nu met de weigering om een nieuwe doorbraak van Amerikaanse invloed in Oekraïne te laten gebeuren, heeft beslist om zijn stellingen in te nemen.

De twee betrokken partijen

Het “Westen” heeft, zelfs binnen de Kerk, bijgedragen tot een wereldbeeld dat fundamenteel tegengesteld is aan het christelijke wereldbeeld, en dat daarmee doet uiteenvallen wat zou kunnen overblijven van de beschaving en de moraal. Geestelijken geven, onder ecologische voorwendselen, weerklank aan die liberale zienswijze die, sinds kort, uitdrukkelijk pantheïstisch is.

Rusland daarentegen heeft de schijn gewekt dat het met traditionele elementen is opgesmukt, dat het de ultra-liberale zienswijze op moreel vlak niet aanvaardt, en dat het in zijn verleden zoekt naar een soort identiteit die als cement kan dienen om de leemte van de communistische ideologie op te vullen.

Een deel van die verloren Russische identiteit is de zogeheten orthodoxe Kerk, die in ruime

mate door het Kremlin wordt gesteund als middel tot heerschappij, zelfs al is het met de maatschappelijke invloed van die hiërarchie vrij pover gesteld. Bovendien steekt Rusland zijn steun aan het Chinese bewind, dat christenen vervolgt, niet onder stoelen of banken.

Vanuit een katholiek standpunt is de aanwezigheid van twee grote mogendheden, ook al zijn beide antikatholiek, allicht te verkiezen boven de verpletterende macht van één enkele. Twee mogendheden die elkaar trotseren, houden elkaar in bedwang – voor zover ze elkaar niet trotseren met een verwoestende oorlog tot gevolg – en kunnen hun doelen niet volkomen nastreven.

De paus: hoeveel divisies?

“Hoeveel divisies heeft de paus?”, zou Stalin in Jalta hebben gevraagd in het licht van Pius XII's Europese eisen. In het huidige conflict lijkt het Vaticaan het kamp van de vrede en een snelle oplossing te kiezen, wat het redelijkste voor iedereen zou zijn.

Nochtans is er geen gebrek aan reacties die ons eraan herinneren hoezeer de Heilige Stoel aan het ‘Westen’ en de ‘westerse’ zienswijze weerklank geeft. Zo heeft de beweging *Laudato si'* opgeroepen om gas te ‘vasten’ tijdens de Veertigdagentijd, dit zowel met een ecologisch als een anti-Russisch doel voor ogen. Van de staties naar de sancties van de Vasten ...

Vatican news schrijft: “de beweging *Laudato si'* –

eertijds GCCM, *Global Catholic Climate Movement* – [...] heeft voorgesteld om gas te ‘vasten’, een der hoofdrolspelers in het conflict dat wordt gekenmerkt door het bloed van onschuldigen en machtige economische belangen. Eerder had de organisatie al het vasten van plastic en andere substanties die de Aarde vervuilen gepromoot. Maar vandaag betekent neen zeggen aan fossiele brandstoffen, aan plundering en aan conflicten het geheel van de menselijke familie oproepen tot medeverantwoordelijkheid.”

“Terwijl we wachten op ‘groene’ keuzes van de Europese regeringen en andere actoren: de versnelling van de investeringen in hernieuwbare energie en waterstof; terwijl we wachten tot de Europese Unie het kader voor de bevoorrading inzake aardgas wijzigt, de navelstreng met Rusland doorknipt en haar afhankelijkheid vermindert, kan elkeen van ons het verschil maken.”

De boodschap haakt zowel in op de ecologische mantra als op een groene versie van het Amerikaanse beleid, dat er altijd op uit is geweest om Rusland van Europa te scheiden. De afhankelijkheid van Russisch gas zou dus een te bestrijden kwaad zijn voor Europa. En al is het legitiem om een dergelijk probleem te bediscussiëren, de Heilige Stoel lijkt hier wel op uitgesproken en bepalende wijze stelling in te nemen wat de geopolitieke structuur van beide rijken in oorlogen betreft.

De homilie van Kirill en de verdeeldheid van de orthodoxe wereld

Omgekeerd heeft de homilie van de schismatieke bisschop Kirill van Moskou, zelfverklaarde ‘patriarch’, een buitensporige geestdrift gewekt in bepaalde kringen. Op 7 maart heeft hij de politieke redenen voor de oorlog herhaald die door het Kremlin naar voren werden geschoven: de vervolging door Oekraïne [van de bevolking] in het Donetsbekken, die sinds 2014 aan de gang is, en hij heeft de Russische expeditie als een soort heilige oorlog tegen het verdorven ‘Westen’ afgeschilderd.

De analyse van Kirill is op zich juist: “Vandaag is er een toets om de loyaliteit aan dit bestuur [de wereldmacht] mee te bewijzen, een soort laissez-passer naar die ‘gelukkige’ wereld, wereld van buitensporige consumptie, wereld van ostentatieve ‘vrijheid’. Weet u wat dat bewijs is?

“Een heel eenvoudig en tegelijk verschrikkelijk

bewijs: het is de gay pride. [...] De gay hoogmoed is erop gericht om te bewijzen dat de zonde een van de veranderlijke waarden is die het menselijke gedrag mag aannemen. Daarom moet men om tot de club van die landen te behoren een gay pride organiseren. [...] Dat betekent dat u met geweld een zonde veroordeeld door de wet van God wilt opleggen, en vervolgens de mensen de ontkenning van God en diens waarheid wilt opleggen. [...] Er woedt een ware strijd om dit onderwerp vandaag.”

Maar de auteur is een ontkenner van de Kerk van Jezus Christus, namelijk de Heilige Roomse en alléén de Heilige Roomse Kerk. Alles welbeschouwd, ontkent Kirill de waarheid van God zoals ook de organisatoren van de gay pride, en hij is des te gevaarlijker omdat hij beter lijkt dan zij. Wat dat laatste betreft, is het vanzelfsprekend mogelijk te erkennen dat wat ketters – of scheurmakers – zeggen en doen, goed is, wanneer dat het geval is.

Maar men mag niet de lof van hen bezingen volgens canon 2316: “wordt verdacht van ketterij al wie vrijwillig en bewust op een of andere manier helpt bij de verbreiding van de ketterij”. Ketteren loven betekent personen in een gunstig daglicht stellen die dat eigenlijk niet verdienen, a fortiori als het gaat om leiders. Dat betekent gewone mensen aan het gevaar van afvalligheid of verwarring blootstellen.

Bovendien toont het standpunt van Kirill het theologische drama van de orthodoxe Kerk ten voeten uit. Volgens die dwaling is er geen door God gegeven eenheidsbeginsel om de Kerk te besturen, zodat de orthodoxen zich verdelen overeenkomstig politieke en nationale behoeften – en niet door schisma, zoals dat bij de katholieken kan gebeuren.

Zo is er een Oekraïense ‘orthodoxe’ Kerk die trouw aan Moskou is en een andere die autocefaal is – met het akkoord van patriarch Bartholomeus van Constantinopel, een Kerk die nauwe banden met het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken onderhoudt, en niet heeft gearzeld met Moskou te breken om zuiver politieke redenen. Maar welk beginsel zou hun de eenheid van de Kerk kunnen verzekeren?

De toewijding van Rusland

In die context heeft Paus Franciscus de toewijding van Rusland en Oekraïne aan het Onbevleete Hart van Maria aangekondigd, die zal worden voltrokken door hemzelf in Rome en door zijn afgevaardigde in Fátima. Hij heeft ook

alle bisschoppen uitgenodigd om zich met hem te verenigen. Dit artikel onderzoekt niet of die daad overeenstemt met wat door de Maagd in Fátima is gevraagd, maar stelt de vraag: Waarom acht de Paus een daad die lange tijd werd uitgesteld of op onduidelijke manier voltrokken door zijn voorgangers en hemzelf vandaag wel mogelijk, of wenselijk? Volstaat de urgentie van de oorlog om dat standpunt te verklaren?

Een van de obstakels die lang als onontkoombaar werden beschouwd om Rusland expliciet toe te wijden was oecumenisch: als de 'Paus van Rome' Rusland had toegewijd, dan zou dat worden opgevat als een belediging door de Moskovische clerus, die ervan overtuigd is de jurisdictie op Russische bodem te bezitten.

Men weet trouwens niet op grond van welk theologisch criterium, aangezien er voor hen geen bron van canonieke jurisdictie is. Bovendien heeft de Heilige Stoel zich er in 1993, via de akkoorden van Balamand, expliciet toe verbonden om geen enkel evangelisatiewerk op het grondgebied van de 'Russische Kerk' te ontplooiën.

Vandaag, na Kirills verklaringen ten gunste van de oorlog, lijkt die voorzichtigheid niet meer geboden: het patriarchaat van Moskou heeft zich door zijn steunende houding ten aanzien van Poetin in zekere zin van oecumenische beleefdheden uitgesloten.

Een katholiek evenwicht

In de huidige oorlogssituatie zijn er enerzijds persoonlijkheden van de katholieke wereld die het antikatholieke standpunt van het "Westen" hebben gesteund (met zwakke nuances) en anderzijds

prelaten en academici die zonder onderscheid het 'Heilige Rusland' hebben verheerlijkt, en zelfs het 'Derde Rome' te berde brachten om het eerste – dat in crisis verkeert – te helpen.

De uitdrukking 'Derde Rome', om over Moskou in een positieve zin te spreken, dient te worden vermeden, want die uitdrukking wordt door de orthodoxen gebruikt om hun aanspraak op de troon van de Heilige Petrus mee aan te duiden. De huidige oorlog is een botsing tussen niet-katholieke mogendheden, tussen een 'Westen' met antikatholieke trekken en een Rusland dat zich in een mantel van schismatieke orthodoxie hult.

De Russische expeditie beschouwen als een 'heilige oorlog' lijkt een overdrijving te zijn van de schismatieke propaganda, die niet geloofwaardig is. Het kan aangenaam zijn en deugd doen om te horen dat de antichristelijke verdorvenheid van het 'Westen' wordt gehegeld, op voorwaarde dat men niet vergeet uit welke eeuwenlange verdorvenheid van het geloof en de kerkleer de waarschuwing voortkomt.

Na de laatste wereldoorlog heeft een deel van de katholieke wereld en de katholieke hiërarchie zich door het gevaar van het communisme zozeer achter het Amerikaanse en liberale front geschaard dat het vervolgens zonder moeite de nieuwe doctrine van de godsdienstvrijheid op het Concilie heeft aanvaard. Men mag vandaag tegenover een verdorven 'Westen' niet omgekeerd dezelfde fout begaan.

Het is voorwaar aan de katholieken, die allang van eigen geopolitieke referenties verstoken zijn, om zich op de Hemel te richten en zich te herinneren wat Pius XII zou hebben uitgeroepen bij de dood van Stalin: "Nu zult u zien hoeveel divisies wij daarboven hebben!".

Wij hebben een plaats
gevonden voor het
volgende gezinsweekend!

Heuvelsven in Belgisch Limburg
Vrijdag 2 - zondag 4 september 2022

Reserveer de datum!

Meer info volgt.

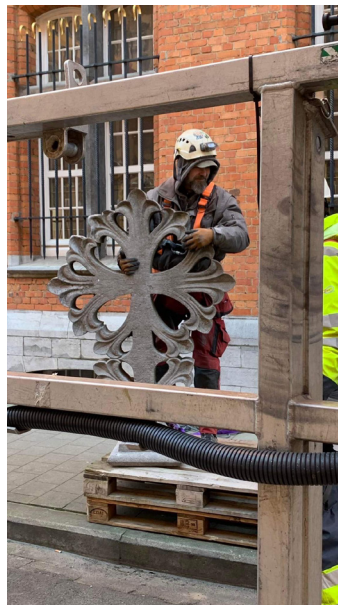

Linksboven: een klas van de Avant-school brengt een bezoek in de Hemelstraat voor een les godsdienst.

Linksmidden: restauratie van de altaartoren en kandelaars van het hoofdaltaar.

Rechts: de geestelijkheid van het district van de Benelux op uitstap in Oudenbosch (NL) en St. Agatha en Barbara-Basiliek (Klein St.-Pieter). Daar hebben ze ook het unieke Zouavenmuseum bezocht!

Onderaan: Werken in de Hemelstraat. De gebarsten kruissteen op de topgevel wordt veilig naar beneden gehaald en wacht nu op verdere restauratie. Enkele kamers van het Klooster krijgen een nieuw leven. En het huis zit vol stof!

Toewijding aan de Immaculata

Praktische instructies ter voorbereiding van de ceremonie op 1 mei

Uit het voorbereidingsboek voor de toewijding aan de Immaculata met een inleiding en 13-daagse voorbereiding volgens Pater Maximiliaan Kolbe (door P. Karl Stehlin)

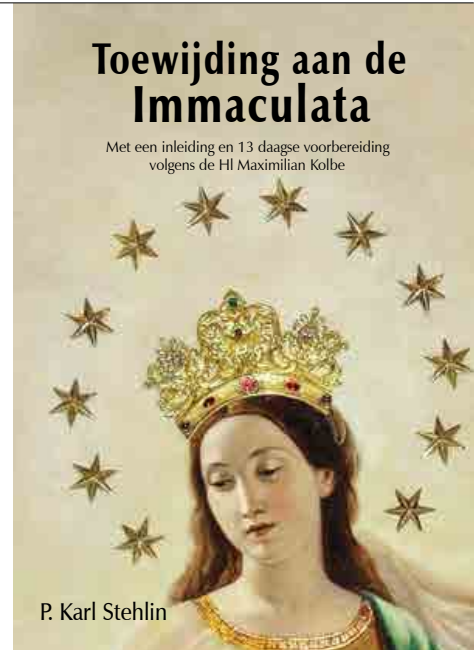
Om zichzelf de Immaculata bewust en vol toewijding als een instrument in haar handen te geven, is een goede voorbereiding zeker noodzakelijk. Hoe meer ik besef hoe diep en essentieel zo'n toewijding is, hoe meer ik me erop zal voorbereiden. En in de eerste plaats moet mijn kennis worden verdiept en volwassen worden: dit gebeurt door middel van de geestelijke lezing. Dan moeten deze geestelijke werkelijkheden mijn ziel doordringen en me met God verenigen door Maria: dit gebeurt door meditatie en gebed. Tenslotte is het belangrijk om deze bevindingen in mijn eigen leven om te zetten: Dit wordt gedaan door de deugden te beoefenen, in het bijzonder door gehoorzaamheid aan de wil van God en van de Onbevleete. Dit betekent dat we er in toenemende mate naar

streven om net als haar te worden in ons denken, onze verlangens, ons spreken en onze daden, maar wat wil zij het liefst? Dat haar geliefde kinderen, voor wie zij zo onuitsprekelijk onder het kruis leed, niet verdwalen, maar naar de hemel gaan. En dat wij haar daarbij helpen!

Dit kleine boekje wil het antwoord geven op de wens van velen om een specifieke begeleiding te geven ter voorbereiding op deze gehele toewijding. De voorbereiding spreidt zich over 13 dagen uit als een "verlengde noveen".

Dit is om O. L. Vrouw van Fatima te eren, daar zij vooral van dit getal houdt.

1 mei: ceremonie van toewijding aan de Onbevleete Ontvangenis (eerste toewijding of hernieuwing) na de Hoogmis in Antwerpen en Gent. Gebruik dit voorbereidingsboek!

Dit boek is online beschikbaar en binnenkort in onze Kapellen te bestellen.

Onze jaarlijkse bedevaart

O.-L.-Vrouw van Lourdes-grot, te Edegem op 1 mei, feestdag van Sint-Jozef, Arbeider

- 10.00 Hoogmis
Hernieuwing M.I.-Toewijding na de hoogmis
- 12.30 Picknick
- 13.00 Vertrek te voet vanuit de priorij
- 14.00 Vertrek per auto - gps: Hovestraat
- 15.30 Slotgebeden aan de grot te Edegem
Versnapering en terugkeer naar de Hemelstraat
- 16.30 Vermoedelijk einde

Iedereen is uitgenodigd, te voet, per auto of anders!

Wij zijn de jeugd van God

Voorwoord voor de Pinksterbedevaart van Chartres naar Parijs van 4-5-6 juni

EH. Benoît de Jorna Overste van het district Frankrijk van de Priesterbroederschap St.-Pius X

Het recente Motu proprio *Traditionis custodes* beoogt - louter en alleen - de oude Mis in te perken. De vele beperkingen die aan de viering ervan worden opgelegd, zouden haar - als men zich verplicht zou achten ze op te volgen - tot een Mis maken "die niet voor allen en niet voor overal" is! De reden voor deze uitsluitingsmaatregelen is dat de Tridentijnse Mis door de huidige Romeinse autoriteiten wordt beschouwd als een Mis voor achtergeblevenen, een liturgie voor achterlijken die niet in staat zijn zich open te stellen voor de moderne wereld.

De kreet van Charette weerklinkt tot op de dag van vandaag. Fier vermaande hij zijn mannen: "Ze zeggen ons dat wij de handlangers van het oude bijgeloof zijn; om mee te lachen! Maar tegenover deze demonen, die van eeuw tot eeuw opnieuw de kop opsteken, zijn wij jong, heren! Wij zijn de jeugd van God. De jeugd trouw aan het geloof! En deze jeugd wil voor zichzelf en voor haar kinderen, en de hele mensheid, de vrijheid van de innerlijke mens bewaren."

Over deze vrijheid van de innerlijke mens zei Bernanos helder en duidelijk dat de moderniteit haar ondraaglijk achtte: "Men begrijpt absoluut niets van de moderne beschaving als men niet eerst toegeeft dat zij een universele samenzwering is tegen elke vorm van innerlijk leven."

Daar gaat het om: aan de ene kant de ouderdom van de zogenaamde moderne wereld; aan de andere kant de eeuwige jeugd van God. Of, zoals de H. Johannes ons leert: "Want al wat er is in de wereld: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hovaardij des levens: is niet van de Vader, maar van de wereld. En de wereld gaat voorbij met haar begeerte, maar wie de wil van God volbrengt, blijft in eeuwigheid." (1 Joh. 2, 16-17)

Ja, de drievoudige wereldse begeerlijkheid gaat voorbij: die van het vlees vervaagt, die van de ogen

wordt verzwakt, en de hovaardij des levens sterft. De jeugd trouw aan het geloof in God blijft eeuwig!

Wij zijn de jeugd van God, dat is het thema van onze bedevaart. Laten we niet enkel de driedaagse bedevaart op Pinksteren 2022 doen, maar deze ook dagelijks voorbereiden gedurende de komende maand. We hebben inderdaad in een jaar niet veel tijd om onze zielen voor te bereiden op deze mooie tocht die op Pinkstermaandag zal uitgroeien tot een prachtige processie door de straten van Parijs!

Ultreia! Ultrèia! Et sus eia Deus adjuva nos!

Help ons, mijn God, om verder en verder te gaan, hoger en hoger!

NEDERLANDTALIG KAPITEL

> Aanmeldingen via website fsspx.be/nl

> Info: hemelstraat.bedevaart@fsspx.be

PINKSTERBEDEVAART
VAN CHARTRES NAAR PARIJS

Wij zijn de jeugd van God

PELERINAGES DE TRADITION
2022

Info E.H. Louis BOCHKOLTZ
hemelstraat.bedevaart@fsspx.be
+32 (0) 499 69 29 00
www.pelermagesdetradition.com

4 - 5 - 6 JUNI

De H. Wolbodo

(feestdag 21 april, †1021)

Br. René Maria

Wolbodo is een niet zo gekende en vandaag een weinig vereerde heilige, maar toch een typische figuur uit de Nederlanden. Hij was stevig en groot van gestalte, zijn naam Wolbodo is Germaans voor wolf-bode. Het grootste deel van zijn leven is hij verbonden aan de domschool in Utrecht, de laatste drie jaar is hij bisschop van Luik. Zijn leven of vita is rond het jaar 1130 geschreven door de monnik Reinerus van de Laurentiusabdij in Luik.

Wolbodo wordt rond het jaar 950 geboren uit een hoogedel Vlaams geslacht. Ter opvoeding wordt hij naar de domschool van Utrecht gestuurd, zoals in die tijd vaak voorkomt. Deze school staat dan op een hoog niveau en Wolbodo wordt hier opgeleid. Hij is een voorbeeld door zijn onschuld en verblijdt iedereen door zijn deugden. Door zijn aanleg voor studie en wetenschap blinkt hij uit onder de Utrechtse geestelijkheid en wordt al op jonge leeftijd tot kanunnik verheven. Hij geeft lessen in de H. Schrift en de geschriften van de kerkvaders. Enkele jaren later wordt hij aangesteld tot hoofd van de domschool. Wij lezen over hem: “Met vrome strengheid en met bescheiden ernst beteugelde hij alle ongehoorzaamheid; hij vermaande en smeekte en was in kleding en zeden allen ten voorbeeld.” De heilige Keizer Hendrik II uit Bamberg heeft grote waardering voor Wolbodo en rekent hem onder zijn vrienden.

Ondertussen is Dirk III, graaf van Holland, bezig zijn gebied uit te bouwen. Hij stuurt West-Friezen naar de samenvloeiing de Maas en de Rijn. Het is een onherbergzaam oord, weinig bewoond, verbrokkeld door talrijke stromen en bedekt met bossen (de huidige Biesbos is er de rest van). Hij begrijpt het belang van de plaats, waar schepen van zowel de Maas als de Rijn voorbij moeten om naar zee te komen voor handel met Brittanië en elders. Hier laat hij zijn mensen de plaats ontginnen.

Een tijd later komt hijzelf, bouwt er een burcht en omgeeft deze met verschansingen. Zo ontstaat Hollands eerste stad; Dordrecht. Op de brede rivier eist hij tol. Alle passerende schepen uit het achterland moeten kiezen tussen tol betalen of uitgeplunderd worden. De schippers klagen hun nood bij hun heren, de graaf van Neder-Lotharingen en de vorst-bisschoppen van Luik en Keulen. Wanneer de keizer in Nijmegen komt, komen deze klachten ook hem ter ore. De graaf van Holland moet bij de keizer ter verantwoording komen. Hij komt niet en gaat zich integendeel bewapenen. Godfried II, hertog van Neder-Lotharingen, wil met de bisschoppen van Luik en Keulen de strijd aanbinden met de graaf van Holland. Bisschop Balderik van Luik sterft echter op weg naar Dordrecht op 29 juli 1018 en zijn leger keert terug naar Luik. Hertog Godfried II komt, maar zijn soldaten zinken door hun zware uitrusting diep in de moerassige grond en verliezen de slag tegen de Hollanders. Godfried zelf wordt door hen gevangen genomen.

Nu moet er echter eerst een nieuwe bisschop voor Luik gekozen worden. De keizer stelt de Luikse gezanten voor: “Ik ken in geheel mijn gebied niemand, die de zetel van Sint Hubertus meer waardig is dan Wolbodo, de proost van Utrecht.” Wolbodo wil dit echter niet aannemen, doch de keizer, de hovelingen en Luikse gezanten houden des te sterker aan en tenslotte zwicht hij. In november 1018 ontvangt Wolbodo de bisschopswijding uit de handen van de H. Heribert, aartsbisschop van Keulen. De keizer wil onderhandelen met de Hollanders over de vrijlating van hertog Godfried II. Hij stuurt Wolbodo naar graaf Dirk III. De keizer zegt hem: “U zullen zij met ere ontvangen, want zij kennen u.” Door Wolbodo’s goede naam en heiligheid bewogen, misschien

ook door verwantschap met Dirk, laat de graaf van Holland hertog Godfried II zonder losgeld te vragen vrij heengaan en verklaart zich bereid weer in vriendschap met de keizer te treden. De keizer beleent Dirk III met het betwiste grondgebied aan de Merwede. Dit is het begin van het graafschap Holland.

Als bisschop in het bisdom Luik wordt Wolbodo al snel gekend als een zorgzaam en wijs opperherder. Hij zet Ingobrand, de onwaardige abt van Lobbes af en vervangt hem door de beroemde kloosterhervormer Richard. De H. Poppo installeert hij als abt van Stavelo. Wolbodo laat telkens zijn maaltijd naar de armen brengen en vergenoegt zich met het eenvoudigste eten. Aan het gebed besteedt hij veel tijd. Iedere morgen bidt hij het hele psalterium, vóór hij de H. Mis opdraagt. Nog lang na zijn dood wordt een boek bewaard, waarin hij zelf alle psalmen geschreven heeft met eronder een toepasselijk gebed. Hij probeert vooral de godsvrucht overal te doen toenemen. Hij verordent dat op bepaalde hoogtijden de geestelijkheid van Luik in processie naar de hoofdkerk komt om met het kathedraal kapittel, één van zin, de getijden te zingen. Hij krijgt echter tegenstanders die hem op sluwe wijze aanklagen bij de keizer, waardoor hij bij deze in ongenade valt. Op aanraden van zijn gelovigen maakt hij zich op om zijn zaak bij de keizer te bepleiten. Hij verzamelt, volgens toenmalig gebruik, een grote voorraad goud en zilver om de keizer bij zijn komst een waardig geschenk aan te bieden. Wanneer hij met de schat wil vertrekken, neemt zijn liefde voor de armen de overhand en deelt hij alles onder hen. Hij zegt: "Waarom zoveel kostbaarheden schenken aan hem, die er geen behoefte, terwijl er zoveel armen gelukkig mee kunnen zijn?" Zo komt hij met lege handen voor de keizer. De keizer had al gehoord dat Wolbodo met een schat bij hem zou komen en is verbaasd. Wolbodo zegt met eenvoud: "Vorst, alles heb ik reeds toevertrouwd aan de handen van de armen." De heilige keizer, die een grote verering voor de H. Laurentius heeft, glimlacht en zegt: "Vader, in geen betere schatkist hadt ge uw gaven kunnen bergen." De vrede tussen beiden is hersteld.

Rond Pasen overvalt Wolbodo een dodelijke ziekte. Hij ligt op zijn ziekbed in een haren boetekleed, bidt de psalmen of luistert naar geestelijke lezing. Hij laat ook iedereen van het volk zijn sterfbed naderen. De duivel probeert hem nog te bekoren en te kwellen, maar wordt door het kruisteken en wijwater op de vlucht gejaagd. Daarna verschijnt de H. Laurentius hem en zegt troostend: "Op donderdag zult ge bij mij zijn." Dan

laat hij de hogere geestelijkheid ontbieden, ontvangt het H. Oliesel en de H. Communie, maakt zijn laatste beschikkingen over zijn bisdom en besteedt nu alle tijd voor zijn ziel. Hij laat zich geselen en bidt daarna voortdurend "tot zijn tong haar dienst weigert". Hij laat haar bevochtigen. Wanneer zijn krachten het bijna begeven, kust hij nog eens met eerbied het kruis en geeft dan zijn schone ziel aan Christus terug op donderdag 20 april 1021.

Het eerbiedwaardig lichaam wordt met grote plechtigheid in de St. Laurentiuskerk begraven. Veel wonderen bewijzen de heiligheid van de bisschop. Het aantal genezingen en de toeloop worden zo groot dat de rust en de ingetogenheid van het Laurentiusklooster er sterk door gestoord worden. Tenslotte gaat abt Stefanus tot een middel over dat het eenvoudige geloof van die tijden tekent. Hij begeeft zich naar de grafombe van Wolbodo en bezweert hem zich in het vervolg van zoveel mirakelen te onthouden, omdat dag en nacht de zieken de orde van het klooster verstoren. Van dat ogenblik af vermindert het aantal wonderen. In 1656 wordt zijn graf geopend en worden de relieken in een ander monument onder glas ter plechtige verering uitgesteld.

De Laurentiusabdij heeft veel te lijden gehad door oorlog en revolutie. Ze is in de 19e eeuw afgebroken. Wolbodo is de patroon van de studenten.

BRONNEN:

- 'Neerlands Heiligen in de Middeleeuwen' deel 2, J.A.F. Kronenburg CSSR, drukkerij F.H.J. Bekker, Amsterdam 1899.
- 'Acta Sanctorum' 21 april, S. Wolbodo <https://www.heiligenlexikon.de/ActaSanctorum/21.April.html>

†
mevrouw

Maria Carolina Gyles

Echtgenote van de heer Robert Engelen

geboren te Antwerpen op 4 september 1923
en overleden te Merksem op 28 februari 2022

Aankondigingen

wo
6/4

Militia Immaculatae voor mannen

Bijeenkomst MI Bierbeek

Vervoer vanuit Antwerpen, zie Br. René-Maria

za
9/4

Jongerenbedevaart naar Walcourt

di
12/4

Grote Kapelkuis te Antwerpen (9 tot 12 u.)

Iedere helpende hand van harte welkom!

zo
24/4

Zondag v/d Goddelijke Barmhartigheid

Biechtgelegenheid 14.15 - 15.00

15.15 Gebed van het Vaderland met de gebeden ter ere van de Goddelijke Barmhartigheid

di
26/4

Première van de film *Mgr. Lefebvre, bisschop in de storm*

Te Gent zie blz. 8.

zo
1/5

Parochiebedevaart naar de grot in Edegem

Zie blz. 14.

Eerste communie

Zo 22/05 in Sint-Amanduskapel te Gent
Do 26/05 in de Hemelstraat te Antwerpen
Recollectie op za 21 mei: 9.30 - 12.00

zo
29/5

Plechtige communie

In de Hemelstraat te Antwerpen
Recollectie op za 28 mei: 9.30 - 12.00

za
4/6

Pinksterbedevaart Chartres-Paris

Tot ma 6/06, zie blz. 15.

zo
19/6

Sacramentsprocessie Te Antwerpen.

za
2/7

Priesterwijding van E.H. De Bruyn te Zaitzkofen (DE)

za
9/7

Eremis van E.H. De Bruyn in de Hemelstraat

zo
31/7

E.K.-zomerkamp

tot 11/08

Info: m.declercq@fsspx.email

di
16/8

Fietstocht naar Keulen en Aachen

Tot zaterdag 20/08.

Info: br.renemaria@fsspx.email

za
27/8

Bedevaart Gorcum-Briele

Tot zondag 29/08.

vr
2/9

Gezinsweekend in Heuvelsven

Tot zondag 4 september

za
17/9

Sportdag te Bonheiden

Retraites in de Hemelstraat (inschrijvingen op fsspx.be/nl)

Geestelijke Oefeningen van Sint-Ignatius:
gemengd: ma 25 - za 30 juli 2022

Mariale Retraite:
gemengd: ma 10 - ma 15 okt 2022

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.00, 11.30 u.

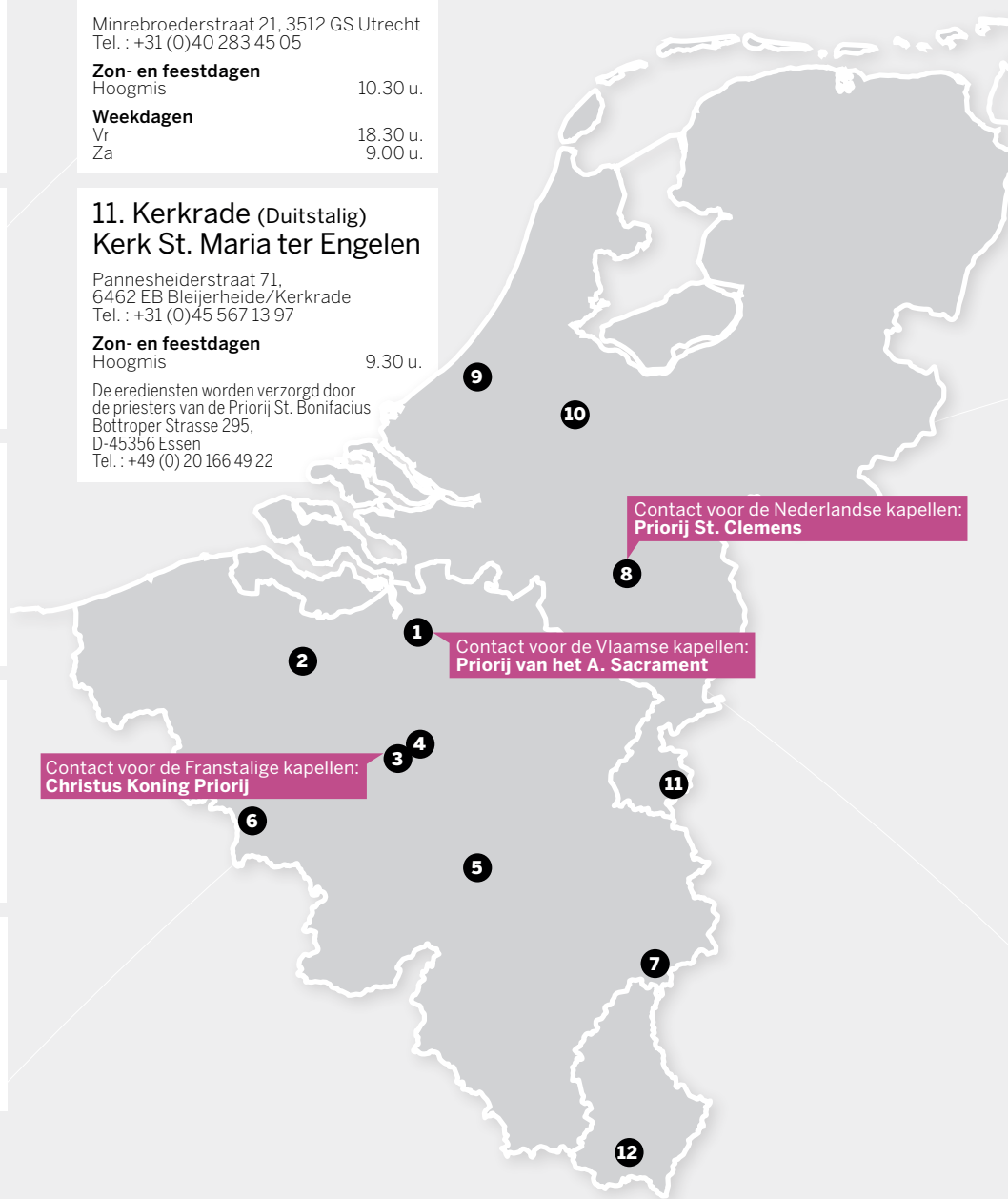
Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De 'Monstrans' wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.